

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1890-08-18

þÿ £ ¬ » À¹ 3 3/4 - ± Á . 2 8 9

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10644>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΗΛΗΘΕΑ.

Ἐν Κύπρῳ τετράκις 8.
Ἐν τῷ ἔξωτῳ » 10.

Εκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.
Επιτορ β. ΗΡΜΗΡΟΥΖΙΟΣ.
Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ»
Ἰδρυτὴς BLONDEL ἀρ. 5.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἰσοκρίτην.
Ἐὰ μὴ δημοσιεύμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΔΕΝ ΞΕΥΡΕΙ ΠΩΣ Ν' ΑΠΑΛΛΑΘΗ; ΤΗΝ ΟΔΗΓΟΥΜΕΝ ΗΜΕΙΣ. (συνέχεια καὶ τέλος)

Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε γραφέντων ἀπεδείχθη, ὡς φρονούμεν, ἡ ἀληθὴς θέσις τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὴν διαχειρίσιν τῆς νήσου καὶ ἐξοικονόμησιν, πιστῶς ὡς νομιζόμεν, ἡ ἐλαττωμένη κατάσταση εἰς τὴν περιγραφὴν αὐτῆν—τὴν νήσον—αἱ συνθηκαὶ καὶ οἱ ὅροι ὑφ' οὓς κατελήφθη καὶ διοικεῖται. Τὸ μόνον λοιπὸν σωτήριον σημεῖον περὶ ὃ στρέφεται, ἢ δεῖν νὰ στραφῆ, ἢ προσοχὴ καὶ ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων εἴνε ἡ ἐλάττωσις τοῦ ἐτησίου ἐξαγομμένου ἐκ τοῦ ταμείου τῆς νήσου ποσοῦ. Τότε, ἀλλὰ τότε μόνον ἔσεται δυνατὴ ἡ προστασία καὶ ὑποστηρίξις τῆς γεωργικῆς, χειροτεχνικῆς καὶ ἐμπορικῆς βιομηχανίας, τότε μόνον δύναται νὰ τύχῃ ἀναλόγου καὶ ἐπαρκοῦς ὑποστηρίξεως ἡ παιδεία, τότε μόνον δύναται νὰ βελτιωθῆ ἡ ἐπι τῆς ζωῆς καὶ περιουσίας ἡμῶν ἐπίβλεψις καὶ ἀσφάλεια, καὶ τότε μόνον κατόπιν ὧν τούτων δύναται οἱ Κύπριοι νὰ ἐλπίζωσιν ἐλάττωσιν τῶν υπερβολικῶν φόρων. Πλὴν διὰ τίνων μέσων δυνατὸν νὰ κατορθωθῆ τὸ καλὸν καὶ τοσοῦτων καλῶν προξένων τοῦτο κατορθώμα, ἡ ἐλάττωσις, δηλονότι, τοῦ ἐτησίου ἐξαγομμένου ἐκ τοῦ ταμείου τῆς νήσου ποσοῦ; Ἐδῶ εἶνε τὸ μέγα ζήτημα. Ἡ ἀσθένεια εἶνε γνωστὴ εἰς πάντας. Ἡ θεραπεία μόνον εἶνε δυσκατόρθωτος, καὶ, ὡς εἰς τὸν πάγοντα ὑπὸ πληγῆς τινος ἡ ἀσθενείας, εὐρίσκονται πολλοὶ οἱ δίδοντες συμβουλὰς καὶ θεραπευτικὰς συνταγὰς, οὕτω καὶ εἰς τὴν παρούσαν γενικὴν ἀσθενείαν ἐκαστος σκέπτεται καὶ προτείνει μέσον ἀπαλλαγῆς διότι ἡ ἀπαλλαγὴ εἶνε τόσον ἀναγκαία πρὸς σωτηρίαν καὶ ἐπιείγουσα, ὅσον εἶνε βέβαιον ὅτι ἡ παράτασις τῆς παρούσης καταστάσεως ἀγεί τὴν νήσον εἰς βεβαίαν καταστροφὴν. Καὶ ἐπειδὴ διὰ λόγους οὓς εἶπομεν ἀνωτέρω, τὴν ἐλάττωσιν τοῦ πρὸς τὴν Πύλην φόρου δὲν ἐνεργεῖ ἡ Κυβέρνησις, τὴν ἐλάττωσιν τῶν μισθῶν τῶν Ἀγγλων ὑπαλλήλων δὲν ἐπιχειρεῖ, δεῖν νὰ εὑρεθῆ μέσον τι, δι' οὗ καὶ ὁ φόρος νὰ πληρόνηται καὶ οἱ πολιτικοὶ σκοποὶ τῆς Ἀγγλίας νὰ ὑπηρετῶνται (χάριν τῶν ὁποίων κατελήφθη ἡ νήσος), νὰ κατορθωθῆ δ' οὕτω νὰ μέγῃ καὶ σχετικὸν περισσεύμα ἐν τῷ ταμείῳ.

Καθ' ἡμᾶς, ἐὰν πράγματι ἀληθεύῃ τὸ ὅτι ἡ Κυβέρνησις σκέπτεται σπουδαίως περὶ τῆς καταστάσεως τῆς νήσου, μετὰ τὴν ἰδέαν περὶ ἀπαδόσεως τῆς νήσου εἰς τὴν μητέρα Ἑλλάδα, ἣτις θὰ ὑπεχρεούτο καὶ εἰς τὴν κατ' ἔτος ἀπότισιν τοῦ πρὸς τὴν Πύλην φόρου, ἰδέαν ὅμως, ἣν ἴσως θεωρεῖ πρόωρον ἔτι ἡ Ἀγγλ. κυβέρνησις, μετὰ τὴν ἰδέαν περὶ ἀλλοιώσεως τῆς συμβάσεως καὶ μετατροπῆς τοῦ φόρου εἰς κεφάλαιον, ὅπερ νὰ μετρηθῆ ἅπαξ διὰ παντός τῆ Πύλης, μόνον μέσον πρὸς βελτίωσιν τῆς ἀφορήτου καταστάσεως θεωροῦμεν τὴν παραχώρησιν αὐτοδιοικήσεως, ὑπὸ τοῦς ἐξῆς λίαν καθ' ἡμᾶς περιορισμένους ὅρους.

Δύο μόνον Ἀγγλοὶ νὰ κατέχωσι τὰ ἀνώτερα ὑπουργήματα ἐν τῇ νήσῳ, ὁ Μ. Ἀρμοστής καὶ ὁ Ἀρχιγραμματεὺς, ἅπαντες δὲ οἱ ἄλλοι κλάδοι τῆς ὑπηρεσίας νὰ καταληφθῶσιν ὑπὸ ἰθαγενῶν. Ἐὰν χρειασθῶσιν ἐιδικότητές τινες νὰ σταλῶσι καὶ διδαχθῶσιν ἄτομα ἱκανὰ καὶ καταλληλὰ. Ἐν γένει πᾶσα ἡ διοίκησις τῆς νήσου νὰ ἀφεθῆ εἰς τοὺς κατοίκους ὑπὸ τὴν προστασίαν ἐννοεῖται τῆς ἀγγλ. κυβερνήσεως, ἣτις νὰ ἦνε ἐλευθέρᾳ νὰ χρησιμοποιῆ τὴν νήσον στρατιωτικῶς ὡς ἤδη προστετα καὶ ὡς βούλεται, ἐν ἐποχῇ στρατιωτικῶν ἐνεργειῶν τῆς. Στρατιωτικῶς ν' ἀνήκῃ ἡ Κύπρος τῇ Ἀγγλίᾳ, πολιτικῶς δὲ νὰ ἀνήκῃ τοῖς Κυπρίοις, ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν προστασίαν καὶ ἀνωτάτην ἐποπτείαν τῆς Ἀγγλίας.

Διὰ τοῦ τρόπου τούτου θὰ ἐπέλθωσι μεγάλαι οικονομίαι καὶ μεγάλαι βελτιώσεις, κατὰ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν θέλησιν τῶν ἐντοπίων πλέον, καὶ θὰ παύσωσι τὰ κατὰ τῶν Ἀγγλων παράπονα, θεωρουμένων ἤδη ὡς κώλυμα κατὰ πάσης ὑπὸ τῶν ἐντοπίων ὑποδεικνυομένης βελτιώσεως. Οὕτω δὲ διὰ τῶν οικονομῶν καὶ βελτιώσεων κατορθωθῆσεται ὡς φρονούμεν ἡ εὐεξία τοῦ ταμείου καὶ συνεπῶς ὅλης τῆς νήσου. Οὕτω καὶ μόνον φρονούμεν ἡμεῖς ὅτι ἔσεται δυνατὴ ἡ βελτίωσις τῆς καταστάσεως τῆς νήσου.

Ἐκ πρώτης ὄψεως τὸ πρᾶγμα φαίνεται βαρύτερον καὶ δυσκατόρθωτότερον τῶν ἄλλων, εἰς τὰ ὅποια δὲν ἐνέδωκεν ἡ Ἀγγλ. Κυβέρνησις καὶ ὅμως ἐὰν βαθύτερον ἐξετασθῆ, θ' ἀποδειχθῆ τὸ μᾶλλον εὐκόλον καὶ τὸ μᾶλλον εὐκατόρθωτον δι-

ὅτι ἀφ' ἑνὸς μὲν οὐδόλως θίγει τὰ οικονομικὰ τῶν Ἀγγλων, ἐμπληρουμένων καὶ τῶν πρὸς τοὺς δανειστὰς τῆς Πύλης ὑποχρεώσεων τῆς Ἀγγλ. Κυβερνήσεως, χάριν τοῦ ὁποίου κατελήφθη ἡ νήσος, καὶ ἀφ' ἑτέρου οὐδόλως ἀλλοιοῖ τὴν πολιτικὴν ἢ στρατιωτικὴν χρησιμότητα τῆς νήσου, ἀπαλλάττεται δὲ καὶ ἡ Ἀγγλ. Κυβέρνησις δικαίων παραπόνων κατὰ πολὺ μειούτων τὸ γόητρόν τῆς.

ΤΑ ΚΡΑΣΙΑ ΜΑΣ.

Κύριε τῆς «Σάλπιγγος»

Ἀπερχοίσαμεν ἐρέτος πολλοὶ, ἔχι ἔλοι, νὰ μὴ βάλωμεν γύψον εἰς τὰ κρασιά, ἀφοῦ ἐβεβαιώθημεν ὅτι εἰς τὴν Γαλλίαν δὲν θὰ τὰ δέχωνται, ἀλλὰ κύριε, συγχώρησέ μου νὰ σοῦ πῶ ὅτι ὅπως εὐρίσκονται ἀπὸ ἡμᾶς κάποιοι κακοκέφαλοι, εὐρίσκονται καὶ ἀπὸ σᾶς τοὺς πολίτας καὶ ἀγοραστῶν τοῦ πράγματός, μερικοὶ εἰσποροὶ, ποῦ δὲν μποροῦν πῶς νὰ τοὺς πῶ, οἱ ὅποιοι μᾶς κἀμνον καὶ τὸ μετανοιώθωμεν πῶς δὲν βάλλομεν γύψον.

Εὐρίσκονται μερικοὶ, οἱ ὅποιοι ἅμα πάρουν τὸ πρῆξι τοῦ δείγματος τοῦ κρασίου, ἀντὶ νὰ τὸ βάλουν εἰς τὸ ρόμα των νὰ δοκιμάσουν τὴν δύναμιν καὶ γεῦσιν τοῦ κρασίου, τὸ βάλλουν πρῶτα εἰς τὴν ἀμμάτι των ἀντικρὺ τοῦ ἡλίου διὰ νὰ δοῦν μήπως περνᾷ τὴν μαυράδα τοῦ ἡλίου, καὶ ἐπειδὴ καλὰ ἢ κακὰ, ἀλήθεια ἢ ψεύματα, οἱ χωρικοὶ ἔχουν τὴν ἰδέαν ὅτι, ὁ γύψος καθαρίζει καὶ μαυρίζει τὸ κρασί, ἀναγκάζοντα νὰ βάλλουν γύψον διὰ νὰ μαυρίξῃ (ἐνῶ σὲ βεβαιῶ κύριε συντάκτα δὲν μαυρίζει ὁ γύψος πολλὰ ὀλίγα κρασιὰ ὠφελεῖ, τὰ καλὰ κρασιὰ τὰ βλάπτει πολὺ, ὅπως τὸ κινίνο ὠφελεῖ τοὺς θερμασμένους, ἀλλὰ δι' αὐτὸ δὲν πρέπει βέβαια νὰ τὸ πέρνουν καὶ οἱ υἱεῖς).

Πρέπει καὶ οἱ χ. ἔμποροι α) νὰ παύσουν νὰ ἐξετάζωσιν τὴν μαυράδα περισσότερον ἀπὸ τὴν γεῦσιν, β) νὰ παύσουν νὰ ἐνώνον κατὰ ἀπίσασα καὶ ἀγύψα κρασιὰ μὲ ἄλλα πισωμένα καὶ γυψωμένα διὰ νὰ τὰ διορθώσουν καὶ τὰ κἀμνον ὅλα ὅμοια μὲ τὰ τελευταῖα καὶ γ) νὰ συμφωνοῦσιν μεταξύ των, νὰ μὴ λέγουν οἱ μὲν: προσέξατε νὰ μὴ βάλλετε γύψον, καὶ νὰ λέγουν οἱ ἄλλοι: βάλλε ὅ τι διάλον θέλεις, φθάνει νὰ ἦνε μαῦρον. (Σ. Σ. Ὁ χωρικός ἔχει πιστεῦομεν τόσον νοῦν διὰ νὰ ἐννοήσῃ πῶς ἐκ τῶν δύο ἐπιθυμεῖ τὴν ὠφέλειάν του, καὶ ἐκείνου ἄς ἀκούσῃ).

Ἀκόμη δὲ πρέπει ὁ κρασιέμπορος ὡς πολίτης ποῦ εἶνε καὶ γωαῖζει περισσότερον ἀπὸ ἡμᾶς, νὰ προσπαθῆσῃ νὰ μᾶς βοηθήσῃ εἰς τὸ νὰ καλλιερεῦσωμεν τὸ πρᾶγμά μας, ἀφοῦ μάλιστα ἐπιθυμεῖ ὡς λέγει τὴν πρόσδόν μας καὶ ἀφοῦ ἡ καλλιερεύσις τοῦ πράγματός εἶνε κατὶ τὸ ὅποιον καὶ ἡμεῖς καὶ ἐκεῖνον θὰ ὠφελήσῃ.

Ἀπὸ τῆς Εὐρώπης δὲν θὰ δέχεται πλέον κρασία γυψωμένα, θὰ ἴμεθα βέβαια ἀνόητοι ἂν βάλωμεν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν πίσσαν πρέπει νὰ προσπαθήσωσιν οἱ ἔμποροι νὰ μᾶς εὕρωσι τρόπον διὰ νὰ τὴν ἀρήσωμεν πλέον. Πρέπει καὶ εἰκίνοι καὶ ἡμεῖς νὰ ἐργασθώμεν μαζή, εἰδὲ μὴ μὲ τὸ «πράξε τούτο» μόνον καὶ «μὴ πράξης τὸ τὸ ἄλλο», ὅταν δηλ. ἐκείνοι λέγουν λόγια, εἰ- μέθα καὶ ἡμεῖς συνειδημένοι νὰ μὴ δίδωμεν αὐτὶ, καὶ ἔχομεν πιστεύω δίκαιον, διότι εἰς ὅσα εἰμεθα συνειδημένοι ἀπὸ τοὺς προπάππους μας εἰς ἐκεῖνα πάλιν μᾶς ἀφίουν, χωρὶς νὰ μᾶς λέγουν νεώτερα ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι θέλουν νὰ ἀφῆσωμεν τὰ παλῆά μας. Κῦταξε ὅμως τώρα ἐπειδὴ μὲ τὸν γύψον βλέπονται τὰ συμπερόντά μας, ἐπαύσαμεν ἀμέσως καὶ δὲν θὰ βάλωμεν. Ἐπίσης καὶ μὲ τὴν πίσσαν, ἅμα εὐρεθῆ νέος τρόπος θὰ παύσωμεν ἀλλὰ ποῦ θὰ βάλωμεν τὸ κρασί; ποῦ θὰ τὸ ἀποθηκεύωμεν;

Τὸ παράδειγμα τοῦ κρασιῦ ἔφερα διὰ νὰ εἰπω τὸ αὐτὸ καὶ δι' ἄλλα τὰ ἄλλα. Κατηγοροῦνται ἀμέσως οἱ χωρικοὶ ὅτι δὲν ἐνεργοῦσι διὰ τὸ ἓνα, δὲν πράττουσι τὸ ἄλλο, ἀλλὰ μόνον κατηγορίας ἀκούομεν πάντοτε ἀπὸ τοὺς πολίτας ποῖος ἀπὸ αὐτοὺς ἐτκήθη καὶ ἔλαβε τὸν κόπον νὰ μᾶς ὀδηγήσῃ μὲ ὄρεξιν καὶ μὲ καλὸν σκοπὸν, εἰς τὸ ἓνα καὶ εἰς τὸ ἄλλο; Ἐμείνα- μεν ἑαπόλυτοι εἰς τὴν τύχην μας μὲ τὴν κε- φαλήν μας. Ποῖος λοιπὸν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ μᾶς κουκουφᾷ; Δὲν μᾶς κανεὶ τὸ κουκουφῆ- μα πῶγομεν καθ' ἑκάστην ἀπὸ τοὺς εἰσπρακτό- ρας, ἀπὸ τὰ δικαστήρια καὶ ἀπὸ τόσα ἄλλα πράγματα; Διότι ἔτυχε νὰ ἡμαί παρῶν ὅταν ἐξυλοκοπήθη μία γυναῖκα—ἀνάθεμα τὴν ὄραν, —ἐζημιώθην περισσότερον ἀπὸ 4 λίρας χασο- μερήματα καὶ τίποτε ἀκόμη δὲν ἔγεινεν. Αὐτὸ τὸ γράφω διὰ νὰ καταλάβητε σεῖς οἱ πολῖται τί πελάδες ἔχομεν ἡμεῖς οἱ χωρικοὶ καὶ νὰ λυπηθῆτε καὶ σεῖς ὀλίγον τὴν κεφαλὴν μας, νὰ γείνητε δὲ καλὴ ἡ κεφαλὴ, ἂν θέλετε νὰ φαίνεσθε κεφαλὴ μας.

Ἐκ τῆς ἐπαρχίας Κοιλανίου.

Εἰς Κρασοχωρίτης.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην ὁ καύ- σων ἀνήλθεν εἰς τὸ ὕψιστον σημεῖον τῆς δυνάμεώς του. Ἴσως εἶνε ἡ τελευταία λάμψις του.

Κατὰ τὴν Ἐπίσημον Ἐφημερίδα τῆς 22 Ἰσταμένου, ἐπιβάλλεται δεκαήμερος κάθαρσις ἐν τῷ λιμένι Λάρνακος πᾶσα ἐκ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης προέλευσις, ἐ- ἂν μὴ αὐτὴ ἐτέλεσε τοιαύτην ἐν τινι λιμένι πλὴν τῶν τῆς Αἰγύπτου.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἀφίκετο ἐκ Λάρνακος ὁ ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐν Ἀθή- ναϊς σπουδάσας τὰ φιλολογικὰ καὶ διδά- κτωρ ἀναγορευθεὶς ἱερολογιῶτ. ἱεροδιάκο- νος κ. Κύριλλος Βασιλείου, ὅστις προσε- κλήθη ὅπως καθέξῃ διδασκαλικὴν θέσιν ἐν τῷ Ἑλλ. σχολεῖῳ τῆς πόλεως μας. Ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ εὐπαιδευτοῦ καὶ φιλο- μούσου τούτου κληρικῷ ἢ πόλις ἡμῶν ἀ- ποκτᾷ ἓνα ἐτι ἀριστον ἑλληνοδιδασκαλον καὶ λόγιον ἱεροκήρυκα, διὸ καὶ πάνυ εὐ- χαρίστως ἐπεκροτήθη ὑπὸ τοῦ καινοῦ τῆς

πόλεως ἢ ἀξιεπαίνος αὐτῆ προᾶξίς τῆς Ἐ- φορίας.

Ἡ σύμπτωσης δύο ὁμοίων ἐπιθέτων γί- νεται πολλακίς πρόξενος πολλῶν συγγύσε- ων καὶ παρεξηγήσεων, ἐκλαμβάνομένων ἄλλων ἀντ' ἄλλων προσώπων. Οὕτω καὶ ἡ συνάδελφος «Νέα Ἀφρική» τῆς Ἀλεξάν- δρείας ἀναγράψασα τὴν μεταξὺ τοῦ κ. Ν. Ρωσσιδου (ὑπαλλήλου τοῦ ἐλεγκτικῷ τμη- ματος) καὶ τοῦ κ. Γ. Κραμβῆ δίκην, εἰ- κάζει ὅτι ὁ κ. Ν. Ρωσσιδης εἶνε ὁ κ. Ν. Θ. Ρωσσιδης, ὁ ἔτερος ἀδελφὸς τῶν ἐν- ταῦθα γνωστῶν ἐμπόρων κ. κ. Ἀδελφῶν Ρωσσιδῶν, πρὸς οὓς οὐδεμίαν συγγένειαν ἔχει ὁ πρῶτος.

Μεγάλη ἡ ἐλλειψις μικρῶν νομισμάτων ἐν τῇ πόλει μας. Μετὰ μεγίστης δυσκο- λίας ἐκτελοῦνται αἱ μικραὶ συναλλαγῆι ἐν τῇ ἀγορᾷ, τώρα μάλιστα κατὰ τὴν ἐ- ποχὴν τῶν χαρουπιῶν. Δύναται τις νὰ περιέλθῃ ὀλοκλήρον τὴν ἀγορὰν καὶ νὰ χα- ριζῆ 3 γρόσια νὰ τοῦ ἀλλάξωσι μίαν λί- ραν καὶ νὰ μὴ εὕρισκῃ. Ἀπορίας ἄξιον πῶς ἡ Τράπεζα ἢ ἡ Κυβέρνησις δὲν φρον- τίζουσι νὰ ἔχωσιν ἐνταῦθα ψιλὰ νομίσμα- τα, τελλίνια καὶ λοιπὰ, διὰ νὰ εὐκολύ- νωνται οἱ ἄνθρωποι.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν τὸ πο- λεμικὸν «Δόλφιν» κατέπλευσεν εἰς τὸν λιμένα μας, ἀνεχώρησε δὲ τὴν ἐπιούσαν κανονικοβουλοῦν ἐν τῷ πελάγει. Ἄγνωστος ὁ σκοπὸς τῆς ἐπισκέψεώς του. Τινὲς λέ- γουσιν ὅτι ἔφερε καὶ ἐπῆρεν ἐπιστολάς μόνον.

Ὡς πληροφοροῦμεθα καταρτίζεται ἐν- ταῦθα εταίρια τις διὰ νὰ φέρῃ ἐν μικρὸν ἀτμόπλοιον νὰ ὑπηρετῆ τὰς παραλίους τῆς νήσου πόλεις. Καλλίστη ἢ σκίψις ἂν ἀλη- θεύῃ δὲν ὑπάρχουσιν ὅμως ἐπιχειρηματίαι ἐν τῇ νήσῳ μας, ὡς καὶ ἄλλοτε ἐγράφα- μεν, ἄλλως κάλλιστα ἠδύναντο οἱ κε- φαλαιόχοι, ἢ διὰ συνδρομῶν, νὰ ἀ- γοράσωσιν ἐν μικρὸν ἀτμόπλοιον, ὡς τὰ τοῦ Πελ π. γ., τὸ ὁποῖον καὶ τὴν μεταξὺ Αἰγύπτου καὶ Κύπρου γραμμὴν νὰ ὑπηρε- τῆ καὶ τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν νὰ ἀναλάβῃ, ἀντὶ μικρᾶς ἀμοιβῆς ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως. Μία τοιαύτη προᾶξίς ὀ- λίγα ἄρα γε θὰ συνεπέφερε τὰ κέρδη;

Παρακαλοῦνται ὅσοι τῶν συνδρομητῶν τῆς «Σάλπιγγος» στέλλουσι κατ' εὐθείαν εἰς ἡμᾶς τὴν συνδρομὴν των, νὰ στέλλω- σιν αὐτὴν ἢ εἰς χρήματα ἢ εἰς γραμμα- τόσημα τῶν 20 μόνον παραδῶν καὶ οὐ- χὶ μεγαλειτέρας ἀξίας. Τὸ οὐσιωδέστερον ὅμως εἶνε, ἐννοεῖται, νὰ τὴν στέλλωσιν.

Φίλη «Σάλπιγγι»

Τίς ἠδύνατο νὰ εἴπῃ ἢ νὰ φαντασθῆ καὶ δ- τι ἡ πυρετώδης ἐκείνη ἐνέργεια πρὸς ἀνοικοδό- μησιν τῆς ἀνοικοδομήτου Ἐκκλησίας μας ἐμελ-

λε νὰ καταλήξῃ εἰς μὴδὲν, καὶ ὅτι τὸ ἱστορικὸν τραπέζιον τῆς Μ. Πέμπτης, θὰ ἐφύλαττε καὶ δευτέρου παρὰ τὰς ἀσιν ἐν τῇ αὐτῇ κατὰ μέλ- λουστὴν τινὰ Μ. Πέμπτην ἴσως δὲ καὶ τρί- την καὶ τετάρτην; Τίς ἠδύνατο νὰ προείπῃ ἢ νὰ φαντασθῆ καὶ ὅτι πρὸς εὕρεσιν καταλλήλου ἀρχιτέκτονος θὰ ἐργαζόμεθα τρία ὀλοκλήρα ἔτη (διότι καὶ πρὸ 2 ἐτῶν ἐν τῇ ἀναζητῆσει ἀρχι- τέκτονος ἐναυάγησε τὸ ζήτημα) καὶ ὅτι Κύρι- ος οἶδε πῶσα ἀκόμη, θὰ ἐργαζόμεθα; Τὸ βέ- βαιον ὅμως εἶνε ὅτι ἡ Ἐκκλησία μας εἶε ἀρ- κετὰ εὐρύχωρος καὶ ἂς τοιμήσῃ τις, χάριν πε- μεργείας, νὰ κλείτῃ τὸ κατὰστημα τοῦ καὶ νὰ ὑπάγῃ καμμίαν Κυριακὴν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καθ' ἣν ὄραν κατὶ φωνάζουν ἐκεῖ μέσα οἱ πα- πάδες καὶ οἱ ψάλται, καὶ θὰ εἴῃ ὅτι τὰ 9 καὶ ἐννέα ἔννατα τοῦ χώρου τῆς Ἐκκλησίας εἶνε κενὰ εἰς ἐτι. Παρ' ἐλπίδα μόνον, 3—4 ἡμέ- ρας κατὰ τὴν Λαμπρὰν σμικραίνει εἰς βᾶθμὸν ἀνυπόφορον, καὶ, σὲ βεβαιῶ φίλε συντάκτα, καθ' ὅσον δὲν εὕρισκεται τρόπος νὰ χαλᾷ μία Ἐκ- κλησία τὴν Μ. Πέμπτην καὶ νὰ ἀνοικοδομηθῆι μέχρι τὸ πολὺ πολὺ τῆς Κυριακῆς τῆς Λαμ- πρᾶς, εἶνε πρᾶγμα ἐκ τῶν δυσκολωτάτων ἢ ἀνοικοδομησις τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ταῦτο δὲ, οὐχὶ διότι δὲν ἔχομεν τοὺς τρό- πους, ἢ τὴν καλὴν θέλησιν, ἀλλὰ πρῶτον, δι- ὅτι οἱ ἀναθεματισμένοι οἱ ἀρχιτέκτονες ἀπαι- τοῦν ἔτη πολλὰ νὰ κλείσωσι συμφωνίας καὶ δεύτερον, ὅπερ τὸ κυριώτερον καὶ οὐσιωδέστερον, διότι ἡ ἀνοικοδόμησις τῆς Ἐκκλησίας θὰ συνε- πιφέρῃ τὴν κατεδάφισιν τῶν σχολείων καὶ εἶνε κρίμα νὰ ἐξαλειφθῶσιν ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς τοιαῦται ἀρχαιολογικὰ κατακόμβαι, ἐν αἷς πρα- κτικώτατα τῇ ἀληθείᾳ διδάσκονται οἱ παῖδες ἡμῶν τί ἐστὶ φυλακὴ, διὰ νὰ ἀποφεύγωσι πᾶν τὸ δυνάμενον νὰ φέρῃ αὐτοὺς εἰς αὐτάς. Καὶ προ- τιμώτερον τῇ ἀληθείᾳ νὰ ἦε φυλακισμένοι καθ' ὄλην τὴν παιδικὴν των ἡλικίαν, ἀποφάτει τῶν γονέων, παρὰ νὰ φυλακίζωνται ἐν ἀνδρικῇ ἡλι- κίᾳ ἀποφάτει τῶν δικησίων. Πρακτικώτερα ἂν ὀ- θρωποποιητικὴ ἐφεύρεσις καὶ αὐτῶν τῶν Ἀμερικανικῶν.

Ἄλλὰ καὶ ὁ ἀρχιτεκτονικὸς ρυθμὸς τῆς Ἐκ- κλησίας δὲν εἶνε κρίμα νὰ ἐκλείψῃ ἐκ τῶν με- λετῶν τῶν ἀρχαιολόγων; δὲν εἶνε κρίμα νὰ λείψῃ ἓνας ναὸς μετὰ τοῦ ὁποῖοῦ συνδέονται πᾶσαι αἱ ἀναμνήσεις τῶν πάππων καὶ προπάπ- πων μας, εἰς τὸν περίβολον τοῦ ὁποῖοῦ ἐπαίξεν ὁ μακαρίτης πρόπαππὸς μας, ἐντὸς τοῦ ὁποῖοῦ ἐνυμφεῦθη ἡ μακαρίτις προμήτωρ μας, καὶ ἐ- βαπτίσθησαν οἱ μακαρίται πάπποι μας; Ὅταν ἀνοικοδομηθῆ δὲν θὰ ἐκλείψῃ ἐκείνη ἡ γωνία τῆς Ἐκκλησίας, ἐκείνη ἡ αὐλὴ, ἐκεῖνο τὸ πα- ράθυρον; ἐκεῖνος ὁ θρόνος, ἐκεῖνο τὸ τέμπλον, μετὰ τῶν ὁποῖων συνδέονται τόσαι παιδικαὶ ἀ- ναμνήσεις μας ὅταν κατ' ἔτος μίαν φορὰν ρί- πτωμεν ἐπ' αὐτῶν τὸ βλέμμα; Ὁχι! μυριάκις ὄχι! παρὰ νὰ ἐκλείψωσι τόσαι ἡδέϊαι ἀναμνή- σεις καὶ τόσα ἔξοχα πράγματα, ἂς μείνῃ ὡς ἔχει ὁ ναὸς καὶ προτιμώτερον κατὰ τὰς τρεῖς ἢ τέσσαρας ἡμέρας τῆς Λαμπρᾶς, ὅτε ἡ εἰσοδος εἶνε ἐλευθερὰ καὶ εἰσερχονται πολλοὶ, νὰ γίνηται ἡ λειτουργία ἐν... ὑπαίθρῳ.

Λεμησαφ.

Εἰς ἀρχαιοφίλος.

ΜΙΚΡΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ.

Τῷ ἐκ Λευκωσίας Ἰ. γ. ν. ὁ μ. φ. — Δὲν καταχωρίζομεν τὴν ὄραν καὶ πλήρη εὐρυκῆ ἐπιστολὴν σου, πρῶτον ὡς ἀνο- πόγραφον καὶ δεύτερον ὡς λίαν κολακευτικὴν, διὸ καὶ σὰς εὐχαριστοῦμεν. Ἔστε δὲ βέβαιος ὅτι τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος τε- χνάσματα οὐδὲν ἰσχύουσι πρὸ τῆς «Σάλπιγγος».

«Εἰς τὰ σκοτὴ τῆς ἀφρικής».

Ὁ ἐν Ἀλεξάνδρειᾳ συντάκτης τῆς «Ν. Ἀφρικής» κ. Θ.

Ο Κωνσταντίνος προσέβη εις τὴν Συνέλευσιν τῶν ἑκείνου ἐπισημοῦν ὡς καὶ ἠρώτησε ὡς καὶ τὸν ἀρχιεπίσκοπον Ἐπιφάνιον ὑπο τὸν τίτλον Ἐπίσκοπον τῆς Ἀσσυρίας. Ἡ Συνέλευσις ἀπεκρίθη εἰς ἐξουσιοδοτικὰ φέροντα ἐν 2 τυπογραφικῶν φύλλοις καὶ περιέχει τὰ 2 διατάξεις. Τὸ πρῶτον βέβαιον ὅτι καταλήγει περίπου 60 τυπογραφικὰ φύλλα, ὅπου δ' ἔστι συνδρομητῶν 94 ἕξ ἂν ἀπὸ 15 μόνον φρ. ἐκαστὸν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν στοιχῆται 32 φράγκα. Ἡ ἐπιτύχουσι ἔσται λαμπρὰ ἐπὶ ἀρίστου χάρτου. Συνδρομητὰὶ ἐγγράφονται παρ' ἡμῶν.

Ο «ΕΞΗΓΗΤΗΣ».

Διὰ τοῦ 24 φύλλαδιου τῆς 30 Ἰουνίου συμπληροῦν ὁ παλαιὸς Ἀρχιεπίσκοπος κ. Γε. Ζαχαρίας τὸ πρῶτον ἔτος τοῦ ἔτι οὗτοῦ ἐν Μικρασίᾳ ἐκδομένου ἐξήγητου καὶ λαμπροῦ ἀναγνωσματος τοῦ «Ἐξηγητοῦ τῶν ἁγίων Γραμμάτων». Μόνον οἱ εὐτυχεῖς ἄνθρωποι ἔτι εἶναι τακτικῶς ἀναγνωστικῶν ἐν λόγῳ περιοδικῶν δύναται νὰ γνωρίζωσι τὴν σπουδαιότητα τῆς χρησιμότητος, καὶ τὴν ἀξίαν τοῦ περιοδικοῦ τούτου. Περιοδικὰ τοιαῦτα εἶναι ἡ Ἀνάπλασις, καὶ ὁ Ἐξηγητής, εἶνε ἕξ ἐκείνων ἅτινα θ' ἀφίλει πᾶς τις ἡ ἀναγνωστικὴ καὶ ἕξ ἐκείνων ἅτινα ἐπιβάλλουσιν εἰς πάντα τὴν εὐλαβικὴν ἔθετον καὶ ἀνευ πομποδῶν καὶ υπερβολικῶν φράσεων οὐτάστιν τῶν.

Ὁ β. τόμος τοῦ Ἐξηγητοῦ, ἀρχεται τῇ 4. προσεχούσῃ Αὐγούστου. Τυχὴ ἐτήσια φράγκα χρ. 8 πληρωτέα καθ' ἑξαμήναι.

«ΦΙΛΟΚΑΛΟΣ ΠΗΝΕΛΟΠΗ»
Περιεχόμενα τοῦ 8 ἀριθ.

Γνωστοποίησις διὰ τελευταίαν φράξιν.—Συρμού τὰ νεώτερα.—Χειροτεχνήματα.—Οἰκίαι Οἰκονομίας.—Ἡ προδοτικὴ ποίησις.—Ὁριε τέρψις Οἰκονομίας.—Ἀλληλογραφία κ. κ. λ. Τυχὴ ἐτήσια τοῦ μηνιαίου τούτου περιοδικοῦ φρ. χρ. 10.

ἘΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—:—ο—ο—:—

ΛΕΠΤΟΜΕΡΙΑΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ.

Ὁ Πατριάρχης τὴν παραίτησιν αὐτοῦ ὑπέβαλε τὴν Δευτέραν. Τῇ κατόπιν Πέμπτῃ κληθεὶς ὑπὸ τοῦ Βεζύρου ἠρώτηθη νὰ μεταβῇ, ἐπιμψε δὲ τὸν Μητροπολίτην Ἡρακλείας κ. Γερμανόν, ὅστις ἐπὶ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν παρέμεινε μετὰ τοῦ Βεζύρου. Ἡ συνδιάλεξις μετὰ τοῦ Ἑλλήνου ἱεράρχου καὶ τοῦ Ὀθωμανοῦ πρωθυπουργοῦ ὑπῆρξε ζωηροτάτη καὶ θελλώδης. Ὁ Βεζύρης πολλάκις ἐξήρθη ἕνεκα τῶν ἐντόνων λόγων τοῦ Ἑλλήνου ἱεράρχου, κατηγοροῦσαν τὴν Πύλιν, ὅτι ἐπεμβαίνει εἰς τὰ δόγματα τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας.

Ἡ διαμαρτυρία τοῦ Πατριάρχου εἶνε ἐντονωτάτη. Καταγγέλλει τὴν Πύλιν εἰς σύμπαντα τὸν Ὀρθόδοξον Χριστιανισμὸν ὡς διώκονταν τὴν Ὀρθόδοξον θρησκείαν καὶ κηρύσσει τὴν Ἐκκλησίαν ἐν διωγμῷ ποιεῖται δ' ἔκκλησιν εἰς τὰς αὐτοκεφάλους Ἐκκλησίας Ἑλλάδος, Ρωσίας, Σερβίας καὶ Ρουμανίας.

Τὰ δύο Σώματα, ὑποστηρίζοντα τὸ διάβημα τοῦ Πατριάρχου, ἐδήλωσαν ἐγγράφως τῇ Πύλιν, ὅτι δὲν θὰ προδώσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν διαδόχου τοῦ παραιτηθέντος Πατριάρχου. Κηρύσσουν καὶ ταῦτα ἐν διωγμῷ τὴν Ἐκκλησίαν Κωνσταντινουπόλεως, ἐπιφυλάσσονται δὲ νὰ ἐκθέσωσιν ἐν λεπτομερείᾳ ὅλους τοὺς ἀπὸ 30 ἐτών διωγμοὺς καὶ τὰς ἀθετήσεις τῶν προνομίων καὶ τῶν συνθηκῶν.

Ὁ ἑλληνικὸς πληθυσμὸς Κωνσταντινουπόλεως ἐν μεγίστῃ, εἰς εἰκὸς, διατελεῖ συγκινήσει καὶ ὑποκώφῳ ἀναδρασμῷ, τὸ δὲ Φανάριον διατελεῖ ὑπὸ αὐστηρᾶν ἀστυνομικὴν καὶ στρατιωτικὴν ἐπιτήρησιν.

Ἀξιοσημειώτον, ὅτι ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔλεγε μίαν ἡμέραν πρὸ τῆς παραίτησις πρὸς συνάδελφόν του, ὅτι «οὐδὲν θὰ ἴσχυεν ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως τῶν βερατίων ἢ ἐπέμβασις τῶν Δυνάμεων, ἐὰν εἴχετε (οἱ Ἕλληνες) Πατριάρχην».

Συνέντευξις Μητροπολίτ. Ἡρακλείας
καὶ Βεζύρου.

Ἡ περὶ τῆς ἀνωτέρω γίνεται μνεία βαρυσήμαντος συνέντευξις τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἡρακλείας μετὰ τοῦ Μ. Βεζύρου ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἐπὶ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν διήρκεσαν ἡ μετὰ

τοῦ Βεζύρου καὶ τοῦ Ἡρακλείας συζητήσις σφοδροτάτη. Φαράσια δὲ ἐγένοντο τὸ θάρρος καὶ ἡ γλώσσα τοῦ Μητροπολίτου τούτου. Σφοδρῶς ὁ Βεζύρης ἀνέμεινε τὴν αἰτίαν τοῦ Ἡρακλείας, ὅτι ἡ Ἰσλαμικὴ κυβέρνησις ἐπεμβαίνει εἰς δόγματα Χριστιανικά. Καὶ ἕνωσ ὁ Γερμανὸς ἀκαταμαχητῶς ἐπέμεινε εἰς τὴν βερατίαν ταύτην κατὰ τῆς Πύλης κατηγορίαν. Ἐπεκαλέσθη ὁ Βεζύρης τὸ προηγουμένον, ὅτι καὶ πρὸ τοῦ Ρωσοτουρκικοῦ πολέμου διορίσθησαν ἀρχιερεῖς Βουλγάροι ἐν Σκοπετίαις καὶ Ὀχρίδι χωρὶς δέχθαι νὰ διαμαρτυρηθῇ τὸ Πατριαρχεῖον. Ἐρωτώμενος τὸν ἀπέφωσεν ὁ Γερμανὸς, παραπέμφας αὐτὸν εἰς τὰ ἀρχαία. Ἀπέδειξεν ὁ Γερμανὸς τῷ Βεζύρῃ, ὅτι οὐδ' αὐτὸ τὸ φερμάνιον τοῦ 1870 ἐπιτρέπει τὴν ἐκδοσιν βερατίων. Ἀπέδειξεν ἔτι ὁ Γερμανὸς, ὅτι τὸ φερμάνιον δὲν ἔχει λόγον ὑπάρξεως μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς μεγάλης τοῦ 1872 Συνόδου, ὅτι δὲ μόνον, ἐὰν ἐπιβληθῇ τοῖς βουλγαροῖς ἀλλαγή σχήματος καὶ ὀνομασθῶσιν ἐν τοῖς βερατίαις γκάρ-ὀρτονδὸξ (= μὴ ὀρθόδοξοι), δύναται ἡ Πύλις ἢ ἀναγνωρίσθαι Βουλγαρικὴ Ἐκκλησία.

Ὁ Βεζύρης εἰς πάντα ταῦτα ἀντεῖπε ἑρῶς, ὅτι «ὁ Ἰσραὴς περὶ χορηγίας τῶν βερατίων ἐξεδόθη, ὅτι δὲ τὰ βερατία θὰ δοθῶσι, διότι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις πί-» ἔρουν τὴν Πύλιν πρὸς τοῦτο, μάλιστα δὲ ἡ Ρωσία, ὅτι δὲ μόνον φορητὸν διακριτικὸν σημεῖον θὰ φέρωσι καὶ δὲν θὰ ἀνακηρύσσονται γκάρ-ὀρτονδὸξ». Ὁ Ἡρακλείας ἀπεκρίθη, ὅτι «πιθανὸν νὰ τὸ θέλῃ καὶ νὰ τὸ ζητῇ ἕλη οἱ οἰκοκλήνη, ἀλλ' ἡ ὀρθοδοξία δὲν τὸ θέλει καὶ δὲν θὰ γίνῃ». Καὶ τί θὰ πράξῃτε; ἠρώτησεν ὁ Βεζύρης.—Θὰ ἐπικαλεσθῶμεν τὰς διευθετῆσιν συνθήκας, ἰδίᾳ δὲ τὴν τῶν Παρισίων καὶ τοῦ Βερολίνου, θὰ ἐπικαλεσθῶμεν δὲ καὶ τὴν ἐπικουρίαν τῶν ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων αὐτοκεφάλων ἐκκλησιῶν, κηρύσσοντες τὴν πρώτην τῆς ὀρθοδοξίας ἐκκλησίαν τὴν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐν καταστάσει διωγμοῦ, ἀπῆντησεν ὁ Γερμανός.

Ἐξέμνη ὁ Βεζύρης.—«Καὶ τί ἀναμινύσθε ἐσεῖς με τὰς συνθήκας καὶ τί ἔχετε νὰ κάμῃτε ἐσεῖς με αὐτάς;»—«Ἐσεῖς, ὑψηλότατε, διὰ νὰ σώσῃτε τὸ κράτος ἀπὸ ξενικῆς ἐπεμβάσεως ἀνεμίξατε τῷ 1856 ἐν τῇ συνθήκῃ τῶν Παρισίων καὶ δὴ καὶ ἐν τῇ συνθήκῃ τοῦ Βερολίνου τὸ Πατριαρχεῖον, κατ' ἀκολουσίαν δὲ, ὅταν διωκόμεθα ὑφ' ἡμῶν, δυνάμεθα καὶ ὀφειλομεν ἢ ἀναμινύσθωμεν καὶ ὑμεῖς με αὐτάς».—«Καὶ ποίας ἐκκλησίας θὰ ἐπικαλεσθῆτε εἰς ἐπικουρίαν;»—«Τὴν τῆς Ἑλλάδος, ὑψηλότατε, τὴν τῆς Ρωσίας, Σερβίας Ρουμανίας κλπ.»

Πολλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου σφοδρὰ ἀντεῖπον, ἀπεχωρίσθησαν δὲ ἀνευ ἄλλου αποτελέσματος, εἰμὴ μετὰ τὴν ρητὴν δήλωσιν τοῦ Σ. Μητροπολίτου, ὅτι τὸ πατριαρχεῖον δὲν θὰ ἀνεχθῇ τὰ ὑπὸ τῆς Πύλης τεκταλόμενα».

Ἐξ Ἀθηνῶν τηλεγραφοῦσαν εἰς τὰ «Ἡμ. Νέα». «Παρὰ πᾶσι τοῖς Ἑλλησιν ἐπικρατεῖ ἄκρα ἀγανάκτησις κατὰ τῆς Πύλης ἕνεκα τοῦ διορισμοῦ τῶν Βουλγαρῶν ἐπισκόπων. Χθὲς (Κυριακῇ) περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν, παρὰ πάντα τὸν πηγερὸν καθῶνα, ἐγένετο συνάθροισις ἐν τινὶ τῶν Ἐκκλησιῶν, εἰς ἣν παρήσαν πάμπολλοι πάσης ἡλικίας καὶ τάξεως πολῖται. Κρήτες, Μακεδόνες, Ἠπειρώται, Θράκες, Ἀθηναῖοι, ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνηγμένοι, ἐξέφρασαν τὸ κοινὸν φρόνημα κατὰ τῆς παρανόμου πράξεως τῆς Πύλης. Αἱ ἐφημερίδες ἅπασαι δημοσιεύουσιν ἄρθρα ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Ἡ Ἐκκλησία ἐν διωγμῷ». Μετὰ μεσημβρίαν ἐγένετο ἐτέρα συνάθροισις ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἐτέρα δὲ πάλιν συνάθροισις προαναγγέλλεται τῇ Τρίτῃ. Ἡ ὀργὴ τοῦ λαοῦ φαίνεται ἀκάθεκτος».

ΚΡΗΤΗ.

Φρικταί, φρικτόταται, εἶναι αἱ ἐκ Κρήτης τελευταῖαι εἰδήσεις. Ἡ διαταγὴ τοῦ Τσεβάτ πασα, ὅπως φονεύωνται πάντες οἱ μὴ ὑπακούοντες εἰς τὰς κλεψύεις τῶν στρατιωτῶν, καὶ τῶν ἀπλῶν ἀκόμη, ἤρξατο ἐφαρμοστέμενη μετὰ τρομεροῦ τρόπου. Πάντες φονεύονται. Οὐδεμίαν δὲ ἐξέλεγε ἢ κατηγορεῖ διότι οἱ φονεῖς ἰσχυρίζονται ὅτι οἱ ὑπ' αὐτῶν φονευόμενοι δὲν ὑπήκουσαν εἰς τὸ «στῆθι». Καὶ τίς μαρτυρεῖ ὅτι δὲν ὑπήκουσαν; τίς βεβαίῳ ὅτι προσεκλήθησαν νὰ σταθῶσιν; οὐδεὶς. Ἀλλὰ μήπως δὲν εἶναι τετραγωνικῶς ἀποδεδειγμένον ὅτι οἱ φονευθέντες ἐν Ἀνωπόλει Σφακίων Ν. Κουντούρακης, Στυλ. Κουντούρακης καὶ Γ.

Σειμάνακης εἶχον προσέλθει οἰκία βουλῆσει, εἰς τὸ ἀπόσπασμα ὑπὲρ τοῦς ἐφόνους:

Ἀναγγέλλεται ἐν Χανίων εἰς τὰς ἀγγλικὰς ἐφημερίδας ὅτι ὁ Τσεβάτ-πασαὶς διάταξε νὰ φυλακισθῶσιν οἱ Τούρκοι στρατιῶται, οἱ κατηγορούμενοι ὅτι ἐπλήξαν θανατηφόρως διὰ τῆς λόγχης τρεῖς Χριστιανοὺς ποιμένας ἐν Σφακίαις. Πρὸς τοῦτοις ἐτέθησαν ὑπὸ κράτην καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ αὐτῶν. Τὸ μέτρον τοῦτο τοῦ στρατιωτικοῦ διοικητοῦ ἐπράνεν ὅπως τὸν τὰ ἐξήμενα πνεύματα.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἡ Ὑψ. Πύλις ἀπέστειλεν εἰς τὸ Πατριαρχεῖον δύο τεσπερέδες ὡς ἀπάντησιν καὶ πρὸς ἀνασκευὴν τῶν λόγων οὗς ἀναφέρει ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ὡς προκαλέσοντας τὴν παραίτησιν του. Τὸ συμπέρασμα τῆς Ὑψ. Πύλης εἶνε ὅτι ἐτήρησεν ἀκριβῶς πάντοτε τὰ προνόμια καὶ ὅτι τὰ βερατία τὰ χορηγηθέντα τοῖς Βουλγάροις ἐπισκόποις ἐν Μακεδονίᾳ δὲν εἶνε νέον τι, ἀλλ' ἐπαράληψις χάριτος, χορηγηθείσης αὐτοῖς πρὸ πολλοῦ, καὶ ὅτι τούτων ἕνεκα δὲν ἀποδέχεται τὴν παραίτησιν τοῦ Πατριάρχου καὶ τῶν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις δύο ἐθνικῶν σωμάτων. ἀλλὰ καὶ ὁ εἰς καὶ οἱ ἀποτελοῦντες τὰ ἕτερα ἐπιμέμνηται εἰς τὴν παραίτησιν αὐτῶν, μὴ δεχόμενοι τὴν εἰθύνην ἢ ἀντιπροσωπεύουν ἐκκλησίαν διωκομένην ὑπὸ τοῦ κράτους.

Ἄς ἴδωμεν ποῦ θὰ καταλήγῃ τὸ ζήτημα τοῦτο.

—Τὴν προχθὲς Δευτέραν 6)18 τρέχοντος ἐβαπτίσθη ἐν τῇ βασιλ. ἐπαύλει Δεκελείας ὁ υἱὸς τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου δι' ὀλης τῆς ἐπισημότητος. Ἀνάδοχοι αὐτοῦ ἦσαν ἡ ἀνασσα τῆς Ἀγγλίας, ἡ αὐτοκράτειρα Φρειδερίκου, ἡ Μ. Δούκισσα Ἰωσηφίνα μήτηρ τῆς βασιλίσσης, ἡ Μ. Δούκισσα Ἀλεξάνδρα, ἡ πριγκίπισσα Μαργαρίτα τῆς Πρωσίας, ὁ βασιλεὺς Γεώργιος, ὁ βασιλεὺς τῆς Δανίας, ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσίας, ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας καὶ ὁ βασιλεὺς Γεώργιος.

—Ἡ ἐν Κων)πόλει βουλγαρικὴ ἐξαρχία ἀπέστειλε τὰ βερατία τῶν βουλγαρῶν ἀρχιερέων εἰς Σόφίαν, συνοδεύσασα αὐτὰ δι' ἐπιστολῆς ἐν ἣ περιέχονται ὀδηγταὶ περὶ ἱματισμοῦ τῶν βουλγαρῶν ἱερέων. Δι' ἐγκυκλίου τῆς δὲ ἀγγέλλουσα εἰς τὰς ὑπ' αὐτὴν μητροπόλεις τὴν ἐκδοσιν τῶν βερατίων, ἐντέλλεται αὐταῖς νὰ τελέσωσι δημοσίᾳ δοξολογίας ὑπὲρ μακροήμερέσεως τοῦ Σουλτάνου καὶ τῆς δόξης καὶ τοῦ μεγαλεῖου τῆς κρατικῆς βασιλείας. Ἐκλήθη δὲ εἰς Κων)πολιν ὁ ἐν Ἀδριανουπόλει ἤδη διαμῆτων βούλγαρος ἐπίσκοπος Ὀχρίδος.

—Τὸ παρελθὸν Σάββατον διεβιάσθησαν εἰς τὸ ἀρμενικὸν πατριαρχεῖον δύο ὑπουργικοὶ τεσπερέδες. Διὰ τοῦ ἐνός ὁ ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης γνωστοποιεῖ, ὅτι ἡ Πύλις δὲν ἀποδέχεται τὴν παραίτησιν τοῦ Πατριάρχου Κορέν Ἀσικίαν καὶ παρακαλεῖ τὴν Αὐτοῦ Μακαριότητα ν' ἀναλάβῃ τὴν ἀρχὴν, διὰ δὲ τοῦ ἐτέρου ἀπαρτᾶ εἰς τὰ ἐν τῷ ὑπομνήματι, ὅπερ ὁ πατριάρχης εἶχεν ὑποβάλλει πρὸ τινος εἰς τὴν Πύλιν.

—Ἐν ταῖς ὑπὸ τῆς Αὐστρίας κατεχομέναις ἐπαρχίαις Βοσνίας καὶ Ἑρζεγοβίνης τὰ πράγματα δὲν γαίρονται καθόλου ἀνθηρά. Ὑπόκωφος ἀναδρασμὸς ἐπικρατεῖ παρὰ τῷ λαῷ καὶ ἐπικεῖνται ἰσως ταραχαί, ἐὰν ἡ Αὐστρία δὲν λάβῃ τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς ἀποσόβησιν. Αἱ σερβικαὶ ἐφημερίδες ἐν μιᾷ φωνῇ ζητοῦσι τὰ ἐκκενώσῃ τὰς κατεχομένας ἐπαρχίας ἡ Αὐστρία, ἐκπληρωθείσης ἤδη τῆς ἀποστολῆς αὐτῆς. ἄλλως σοβαρὰ περιπλοκαὶ θὰ προκύψωσι.

ΑΠΟ ΤΡΟΟΔΙΣΜΗΣ ΕΙΣ ΚΥΚΚΟΝ.

Απόσπασμα ἐξ ὄδοιπορικῶν ἐντυπώσεων.

Ἡ Τροοδίσις κειμένη ἐν τῷ βάλει κοιλίας, ἢ σφημακίζουσα, ἀ κορυφαί τοῦ Ὀλύμπου εἶνε μία τῶν περικαλλιστέρων τῆς Κύπρου τοποθεσιῶν, τέλειον δημοσύμφημα φυσικῆς καλλιότητος ἀνώτερον τοῦ ὁποῦ δὲν δύναται νὰ ἐξεκινῆσθαι χωρὶς τὴν καλλιτέχνου. Ἐν μέσῳ πευκῶν ὑψηλῶν καὶ πλατάνων οὗς ποτίζουσι φέροντα τῶν διαφόρων κηλίκων τοῦ Κρυοσποταμίου, ἐκεῖ ὅπου ἀνοεῖ ἡ εὐθελὴς μυρσίνη καὶ φύεται ὁ εὐώδης λήθος, ὅπου ἀκούεται τῶν ρεόντων ὕδατων ὁ μινυρισμὸς καὶ ψάλλει ἡ ἀηδὼν ἐν μοναδικῇ ἀρμονίᾳ τὸ περιπαθὲς αὐτῆς ἄσμα, εἶνε ἐκτισμένη ἡ Μονὴ ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν ἄλλην τῆς φύσεως καλλιότητος, ἅξια μόνον τῶν χρόνων καὶ οὗς φιλοδομήθη. Κατοικεῖται ὑπὸ μοναχῶν ευγενεστάτων ὧν ἡ εὐρωστία εἶνε παροικιῶδης. Ὁ Ἡγούμενος τῆς Μονῆς γέννημα τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, ἀποτελεῖ ἰδιαιτέρου τύπον ἐξ ἐκείνων, οὗς σπανίως δύναται τις νὰ συναντήσῃ. Ὑψηλὸς καὶ ροδονέκκινος μὲ στήθος προεξέχον μὲ θρηλακίους σπουθηροβολούντας, ἔχει τι τὸ ἀνδρικὸν καὶ ἀγέρωγον καὶ ἐν μὴ ἐδέλεπε τὰ ράστα ἠθίματα εὐκολώτατα ἐκλάθει αὐτὸν ὡς ἀρχηγὸν τῆς τῆς τῶν Οὐσαρῶν ἢ ὡς ἀξιωματικὸν εὐζωνικῶν στρατευμάτων ἀνέρχεται εὐκολώτατα τὰ κρημνώδη ἔρη καὶ μὴ λαμβάνων ὑπ' ὄψει τὸ φορτίον ὀλοκλήρου αἰῶνος κοιμᾶται ἐπὶ ὄρας ὑπὸ τῶν φυλλώματα δροσερῆς καρυῆς. Διῆρον ὅπως τύπον ἀποτελεῖ τῆς Μονῆς ὁ Οἰκονόμος ἀναστήματος μικροῦ τρέφων μακρῶν γενειάδα καὶ ὀλίγον κυρτὸς δύναται νὰ κλήρῃται ἐπὶ ὄρας πολλὰς εἰς τὸ προκίλιον τοῦ μοναστηρίου, ἀναμνησκόμενος παρελθόντων μεγαλείων ἢ ἀναγιγνώσκων μετ' ἰδιαιτέρου φωνῆς τόνου τὸν Δαμασκηνόν.

Δύσβατος ὁδὸς ἀγεί διὰ τοῦ υπερημεμένου ὁρους εἰς τὴν περικαλλῆ Μαραθάσαν. Νομίζει τις, ἐστὶ ἡ φύσις ἀμιλλᾶται εἰς τὰ μέρη αὐτὰ ποῦν ἂν φανῆ ὄρασιότρα βρωμνικωτέρη ποιητικωτέρα! Ἐκεῖνος ὅστις θέλει νὰ ρεμβάσῃ, ὁ ποιητῆς ὅστις θέλει νὰ ἐμπνευσθῇ, ὁ ἐραστὴς ὁ θέλων ν' ἀναμνησθῇ τῶν θεληγῆρων ἐρωμένων φιλάτης, ἢ ὑπάγῃ ἐκεῖ ὅπου βασιλεύει ἡ ἡσυχία, ὅπου πνέει ζεφυρος ἀρωμάτων, ἐκεῖ ποῦ τὸ πᾶν καλύπτει ρεμβασμὸς καὶ ποιητικὸς πέπλος! Ἐδῶ τοῦ ὄδοιπου τοῦ βήμα ἄς σταματήσῃ πρὸ θεῆς θαυμασίας καὶ τὸ βλέμμα αὐτοῦ ρεμβῶδες ἄς στραφῇ ἀνά τὰ εὐανθῆ ἔρη καὶ τοὺς μυρσοσφαιεῖς λειμῶνας τῆς περικαλλοῦς τῶν Μυριαθέων αὔρας, ἐκεῖ ὁ κερμηκῶς ἄς καθίσῃ ὑπὸ τὰ σιερά φυλλώματα πλατάνου ἀειθαλοῦς ὅπως ἔδρησῃ σὺν ἄμα τὴν δῖψαν αὐτοῦ διὰ τῶν διαυγῶν τοῦ ποταμοῦ τῆς Χάλης ὕδατων, ὅστις κατερχόμενος ἐκ τῶν κορυφῶν τοῦ Ὀλύμπου ἀρδεύει τοὺς κήπους πολλῶν τῆς Μαραθάσας χωρίων. Τίς καλλιτέχνης δύναται νὰ ἐξεκινῆσθαι τὴν θέσιν τοῦ Προδρόμου καὶ τίνα ποιητὴν δὲν δύναται νὰ ἐμπνεύσῃ ἢ ἀπαράμιλλος φυσικὴ καλλονὴ του; Ἡ πύνη διδουσα γλυκὴν ἀσπασμὸν εἰς τὴν μηλέαν καὶ ἡ πλατάνος ἐναγκαλιζομένη τοὺς κλώνας εὐπνοῦς ροδακινίας, τὸ ἀγριον καὶ τὸ ἡμερον τῆς φύσεως ἀρμονικῶς συνδεόμενα καθιστῶσι τὸν Προδρόμον μίαν τῶν λαμπροτέρων τῆς Κύπρου τοποθεσιῶν. Ὁ Πεδουλάς ἐκτισμένος εἰς πολὺν χαμηλοτέραν θέσιν τοῦ Προδρόμου εἶνε πλέον δασώδης ἐκείνου, ἀρδεύεται δὲ καὶ ὑπὸ ὕδατων πολλῶν, ἢ δ' ὅλη Μαραθάσα εἶνε ἀνοδὲσμη πλουσία, ἢ ἀποτελοῦσι τὰ εὐαρωμώτερα καὶ εὐοαλέστερα ἀνθη τῆς νήσου. Ἡ φύσις ἐπροίκισεν αὐτὴν μὲ ὅλα τὰ κάλλη τῆς ἡ πύνης καὶ ἡ πλατάνος δροσίζουσι αὐτὴν, ἡ μερσίνη καὶ ἡ δάφνη πέμπουσιν εἰς αὐτὴν τὴν θεσπεσίαν αὐτῶν εὐωδίαν καὶ ὑπὸ τὴν ὄραϊν σκιάν δένδρων κερποφόρων δύναται τις νὰ διεῖθῃ ὄρας εὐδαίμονος ἡσυχίας. Οὐχ ἦτρον τῆς φυσικῆς ἐξέχουσα εἶνε καὶ ἡ γυναικεῖα καλλονὴ συνδυαζομένη μερσίνῃ σωματικῇ ἀπαράμιλλο. Ροδολέκκιναι μὲ λαμπρὰ χαρακτηριστικὰ, εὐρωεῖς καὶ φαίδραι ὑψηλαὶ καὶ εὐθυγενεῖς ὡς κυπάρισσοι, αἱ ὄραϊς τῆς Μαραθάσας γυναικεῖς, ἐλκύουσι τοῦ διαβάτου τὸ βλέμμα αἱ ζῶσαι αὐταὶ Καρυάτιδες, εἰκόνας ἀριεῖς τῶν ἀρχαίων Ἀμαζόνων. Σιερά συκίων πευκῶν καὶ πλατάνων κοσμεῖ τὰ περικαλλῆ ἀπὸ Πεδουλά μέχρι Κύκκου τοπία. Ὅσοι δύσβατοι καὶ ἀνωμαλεῖς, ἀτραποὶ ἐπὶ ὄρειν βραχιδῶν κάτωθεν τῶν ὄρειων χαινουσι κρημνοὶ φοβεροὶ, καθιστῶσι ρωμαντικωτέρα τὰ μέρη αὐτὰ, εἰς ἃ προδίδουσιν ἰδιαιτέρην ποιητικὴν ἀγῆλην ἀπέραντα σιερά δάση, ἐν οἷς οὐδεμία ἀνθρώπου φωνὴ διαταρᾶται πρὸ ἡμερον μεγαλείου τῆς φύσεως, οὐδεμία κραυγὴ διακόπτει τοὺς ποιητικὸς ρεμβασμοὺς σου, οὐδεμία ταραχὴ ἐπιδρά ἐπὶ τῶν μεταγαλλικῶν σκέψεων σου. Δυσπαμμέγιστοι βράχοι παρὰ τὴν βρύσην τοῦ πλατανίου σφημακίζοντες στενὴν διόδον ἀναπολοῦσιν εἰς τὴν μνήμην ἡμῶν μίαν τῶν ἠρωικωτέρων σελίδων τῆς ἀρχαίας ἡμῶν ἱστορίας ὅπως συμπληρώσῃ, φαίνεται, δι' ἐνδῆξων ἀναμνήσεων τὸ ἔλον τῆς φύσεως μεγαλεῖον, τὴν ἄλλην αὐτῆς ρωμαντικότητα καὶ μαγείαν. Ἡ μόλιθ γλυκυφθόγγου ἀηδόνος ἀκούεται εἰς τὸ βάλος τοῦ δάσου καὶ φίλου συνοδριπόρου ἡ γλυκυτάτη φωνὴ ψάλλει μοναδικῆς περιπαθείας τραγοῦδα. Κατέπιν τετραύρου ἀπὸ τοῦ Πεδουλά πεσοπορίας ἀπεκαλύθημεν πρὸ τοῦ μεγαλείου τῆς Μονῆς. Ὁ ἡλιος ἐπέμπε

τὰς τελευταίας αὐτοῦ ἀκτίνες ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν τῆς Κύκκου ὄρειν. Σιερον καὶ ἡμερον δάσος ἐκτείνεται κάτωθεν τῆς Μονῆς ἐκεῖ ἐν θεσπεσίᾳ μεγαλίᾳ ἀκούεται εἰς γλυκυτάτοι τῶν ἀλλῶν φθόγγου, τῶν δὲ προδῶτων οἱ κωδωνίσκοι αὐξάνουσι τὴν ἄλλην μαγείαν τῶν χαριτωμένων βουνῶν μας. Οἱ βράχοι τοῦ Μοναστηρίου κωδωνεῖς κρούονται, ἀντηχοῦσιν ἀνὰ τὰ βουνὰ καὶ τὰ δάση καὶ οἱ μοναχοὶ προσέρχονται εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ὑψίστου Ἐυκαθῆς ἡσυχία βασιλεύει πάντοῦ.

Ὁ Ἑσπερινὸς ἐτελείωται τῶν δὲ μοναχῶν ἡ εὐγένεια καλεῖ τοὺς ξένους εἰς πλουσίαν τραπέζαν αἵτινες δὲν ἐδουλοῦντοσαν βεβαίως νὰ προσέλθωσιν, ἐφραζόντες οὕτω τὰ εἰλικρινῆ τῆς κοιλίας αὐτῶν αἰσθήματα. Ἡ Μονὴ ἀποτελεῖ ἀληθῆ λαβύρινθον οἱ δὲ τοῖχοι αὐτῆς δύναται νὰ θεωρηθῶσι μᾶλλον ὡς φρεσῖα. Τεὺς μοναχῶν χαρακτηριστικὴ εὐγένεια μεγάλη ἔχουσι δ' ὅλοι ἀνυψωμένοι το ἐθνικὸν αἰσθητικὸν ὥστε μὴ ἀπορήσῃτε καλοὶ μου ἀναγιγνώσκαι, ὅταν μάθητε, ὅτι αἱ ζητωκραυγαὶ αὐτῶν ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως ἐνεύμεναι μετὰ τῶν ἡμετέρων ἀντήχουν βροντωδῶς ἀνὰ τὰ βουνὰ τῆς Κύκκου. Οἱ ἰδιότροποι τύποι παντοῦ ἢ ὑπάρχουσιν δὲν εἶνε λοιπὸν ἄξιον ἀπορίας ἢ εἰς ἐκ τῶν μοναχῶν τρέφει πρὸ τῆς 30 γαλιᾶς αἵτινες εἶνε αἱ ἀρίστοι αὐτοῦ σύντροφοι. Εἰς τὸν ποικίλον τῆς Μονῆς κόσμον πρέπει βεβαίως νὰ συγκαταλέξωμεν καὶ τὰς ἐκ Μελικουρίου ἐργατικῆς ὑψηλῆς καὶ ὄραϊς γυναικῆς, δικαιοδοῦσας ἀριστα τὴν ἐκ τοῦ μέλι καὶ κούρη παραγωγήν τοῦ Μελικουρίου, ἢ καὶ δὲν δύναται, ὅταν ἀρρῶν τὸ πρῶτον συνθετικὸν μέρος νὰ δώσω σαφεῖς πληροφορίας.

Διαμείναντες τέσσαρας ἡμέρας ἀνεχωρήσαμεν ἐκεῖθεν φέροντες μετ' ἡμῶν ἀναμνήσεις ζωηροτάτας. Ἀνήλθομεν καὶ πάλιν τὰ χαριτωμένα βουνὰ μας, ἐκαθίστημεν παρὰ τοὺς εὐθαλεῖς τῆς Μαραθάσας ἀνωθῶνας, ἐραμμάτουμεν ὑπὸ τὰ σιερά αὐτῆς δάση, καὶ ἐπιστρέψαμε εἰς τὰ ἔδα εὐχόμενοι καὶ ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῆς ἐλευνῆς τῆς ἡμετέρας πατριδος καταστασεως, ἥτις θέλει ἐπέλθει μόνον ὅταν ἡ Κύπρος σὺν θεῷ ἐκνεύσῃ τῶν χειρῶν σκληρῆς μητροῦς ἀποτελέσῃ ἓνα ἄδύνατον μεταξὺ τῶν πολλῶν αἵτινες κοσμοῦσι τὸ στέμμα τοῦ Γεωργίου!

Νικολ. Κλ. Λανίτης.

ΑΙΝΙΓΜΑ 53ον

Εἰς τοὺς θρίδακας μ' εὐρίσκει καὶ εἰς πλεῖστ' ἄλλα φουτὰ. Πλὴν ἀκέφαλον ἀκούων μ' ὁ συνήθης μου σκιρτᾷ. Ἄν μού ἦδῃ τὰ δύο πρῶτα πειραθῆς νὰ διαλύσῃς, Γίνουμ' ἀφαντος εὐθέως. Ἄγ! τὸν Πᾶνα θὰ ὀργίσῃς.

ΑΙΝΙΓΜΑ 54ον

Ἐπιπέλων θεωροῦμαι τῶν ρυθίων τῶν μικρῶν. Καὶ τοῦ ρεύματος ὡσαύτως τῶν μεγάλων ποταμῶν. Πλὴν τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης εἰς τὸ βάθος μὲ πατεῖ. Κι' ὁ Βορρᾶς ὁ μανιώδης στρωμωμένον μὲ κρατεῖ. Ὁ Βορρᾶς ὁ ἄμα κοπάσῃ, διατελλόμενα εὐθὺς. Κι' ἀνυψοῦμαι εἰς τὸν ἀέρα πρὸς μὲ βλέπει ὁ καθένας. Τοῦτο ἔμοις τὴν ἡμέραν, τὴν δὲ νύκτα ὦ! εἰ τύχη! Μὴ ἐπέπρωτο νὰ φεύγω ἀπ' τοῦ κράτους τῆς τὰ τέχης!

Λογογράφος 12ος.

Αἰσιώσῃν ἐπὶ συστάσει πῶς (γ) ἔση σ' σοῦ. Ἐκ Λευκωσίας, Δημ.σθ. Χ. Σεβέρης.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Table with 2 columns: Item description and Price. Items include 'Κρατία α, ποιότητος γρ.', 'δευτέρας ποιότη.', 'Ευνοϊμένα', 'ρακὴ σούμα 19 βαθ. ἢ ὀκ. παρ.', 'ἄλευρα τῆς Ἀνατολῆς ὁ σάκκος γρ.', 'αἶτος τὸ κοιλόν', 'κριθή', 'Ὀροθος', 'χρροῦπια εἰς τὰς ἀποθήκας', 'τὸ χαλεπικὸν καντάρι.'

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ὁ κ. Βασιλειος Θεοφανίδης ἐλαβεν ἐσχάτως ἐξ Ἀγγλίας καὶ θὰ λαμβάνῃ τακτικῶς δείγματα διαφόρων ὑφασμάτων διὰ πᾶσαν ἐποχὴν, δηλ. κασμιρίων, τροχῶν, μουσαμάδων, δύναται δὲ κατὰ τὴν ἐκλογήν τῶν πελατῶν, νὰ φέρῃ εἰς τὰς

τιμὰς τῶν ἰδίων ἐργασασίων ὅθεν τὰ λαυδάνα, ἐτοίμους ἐνδομασίας καὶ μὴ, εἰς μικρὰν ἢ μεγάλην ποσότητα. Ἐστὶ δὲ δυνατόν, νὰ φέρῃ διαφόρων εἰδῶν φλανέλλας, λινά, κολάρα, λαϊμοδέτα, ὑποκάμισα, σινδόνια ἔτοιμα καὶ μὴ, κατ' ἐκλογήν καὶ εἰς οἶον μέγεθος ἀπαίτει ἕκαστος, χειρομακτρα, τραπιζομανδύλα, καὶ ὅλα ἐν γένει τὰ διὰ τὰς οἰκίας ἀναγκαῖα. Εἰς τοὺς βουλομένους δίδει ὁ ἴδιος πᾶσαν πληροφορίαν.

Τὰ ἀντικρὺ τοῦ Γεωργίου τρία μαγαζεῖα τῆς Ἑλλάδος, Ἄγ. Νάπας, γνωστὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα μαγαζεῖα τῆς Θέλλης, εἶνε διατεθειμένα πρὸς ἐνοικίασιν.

Ἐκ τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ὁ κ. Στέφανος Κ. Μαίμαριδης ἰδρύσας ἐν Βαρωσιῶσι καζάνιον ρακῆς μετὰ καλοῦ τεχνίτου ἐκ Χίου, ἀγγέλλει ὅτι ἐξάγει λαμπρὰν μαρίγαν ἐκ καθαρᾶς σούμας τῶν εσφυλίων, καὶ οὐχὶ σπύρων, ἐξαιρέτου ποιότητος καὶ εἰς τιμὰς συγκαταβατικᾶς.

Ἀναλαμβάνει τὴν ἀποστολὴν καὶ εἰς ἄλλα μέρη τῆς νήσου.

Ὅσοι ἀγαποῦν νὰ πίνωσι καθαρὰν μαρίγαν, ἐβγαλμένη ἀπὸ εσφυλὴν τῆς Κύπρου καὶ οὐχὶ ἀπὸ σπύρα Ἑυρωπαϊκά, ἄς κατευθύνωνται εἰς τὸν καθηγητὴν ὄτως τῆς κατασκευῆς ἀρῶν καὶ καθαρῶν οἰνοπνευμάτων διαφόρων εἰδῶν καὶ Γ. Μιχαηλίδην, ὅστις ἐδραθεύθη τόσας φορὰς διὰ τὴν πρὸς ταῦτα ἱκανότητα καὶ καθαριότητά του. Αἱ τιμαὶ λίαν συγκαταβατικαί.

Ἐν τῷ κατὰ τὴν ἀγορὰν τῶν Μαραθηρῶν καταστήματι τοῦ κ. Κωνστ. Παπαδοπούλου εὐρίσκονται καὶ πωλοῦνται εἰς συγκαταβατικὰς τιμὰς ἱερατικὰ φορέματα ἔτοιμα, ἐκ καλῆς χρυσούφαντος ὀφίας.

Ἐν τῷ ἐν Λάρνακι καπνοπωλείῳ «ἡ Λάρναξ» διευθυνομένη ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Δ. Τρίγγα, πωλοῦνται: καπνὸς λιανικῶς καὶ γονδρικῶς διαφόρων ποιότητων, συγαρόχαρτα ἀρίστης ποιότητος, τουμπεκὴ ἐπίσης, ὡς καὶ ταυμάκος. Πρὸς δὲ καὶ γάρης γραφῆς, φάκελλοι διαφόρων μεγεθῶν, γραμματόσημα, ὡς καὶ σπαρμακέττα καὶ φώσφορα. Οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὸ κατάστημα τοῦτο μένουσι κατ' ὅλα εὐχαριστημένοι.

Ἐν τῇ ὁδῷ Ριγάρδου (ἐνταῦθα) πωλεῖται οἰκόπεδον ἔχον πλάτος ποδ. 78, καὶ βάθος 60, ἦτοι ἐμβαδὸν 4,680 πόδας τετραγωνικοῦς, καὶ συνορευόμενον ὑπὸ Χ. Ζαβροῦ, Ἀνδρέου Κτίστου καὶ Πολ. Κ. Ἐλευθεριάδου. Οἱ βουλομένοι ἀποταθῆσαν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην κ. Χριστόδ. Σαββίδην.

Πωλεῖται ἡ κατὰ τὴν ὁδὸν «Πλόνδελ», ἀντικρὺ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Κ. Ἐλευθεριάδου οἰκία τοῦ κ. Χριστοδούλου Μυλοκόπου, ἐπὶ γηπέδου 150 ποδῶν μήκους 45 πλάτους, ἔχουσα σύνορα δύο ὁδοῦς, ἀπ' ἐτέρου γῆν ὄρειαν Κεσόγλου καὶ ὀπισθεν κήπον τοῦ Μοναστηρίου Χρυσοροιατίσης καὶ συνισαμένη ἐκ τεσσάρων καλῶν δωμάτων, καὶ αὐλῆς μετὰ 30 περίπου δένδρων διαφόρων. Ὁ βουλομένος ἀποταθῆτω εἰς τὸν ἰδιοκτήτην κ. Χ. Μυλοκόπον.